

Elementy erotyki

„I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyznę i kobietę stworzył ich. I błogosławił im Bóg i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się i napełniajcie ziemię. Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją i staną się jednym ciałem”.[1]

Małżeństwo zostało ustanowione przez Boga zanim grzech wszedł na świat, a jego podstawowym atrybutem miała być miłość, w tym również owo stanie się „jednym ciałem”. Trudno dziś jednoznacznie stwierdzić, czy małżeństwo Adama i Ewy zostało skonsumowane przed popełnieniem pierwszego grzechu i jak to miało wyglądać w bezgrzesznym świecie. Z całą pewnością wiemy jednak, że rodzenie dzieci przebiegałoby inaczej, ponieważ w przekleństwie wypowiedzianym na skutek grzechu człowieka, Bóg rzekł do kobiety: „Pomnożę dolegliwości brzemienności twojej, w bólach będziesz rodziła dzieci”.[2] Bolesny poród nie miał jednak wpływu na brak zainteresowania seksem, gdyż Bóg rzekł: „...mimo to ku mężowi twemu pociągać cię będą pragnienia twoje”.[3] W myśl założeń Bożych małżeństwo zostało ustanowione jako instytucja składająca się z jednego mężczyzny i jednej kobiety. Pierwszym, który wyłamał się z tego prawa był Lamech, prawnuk Kaina.[4]

Dzieje ludzkości od początku, aż do Abrahama — protoplasty narodu izraelskiego — dowiadujemy się czegoś ponadto. Również i tego, że ten mąż Boży miał wiele problemów związanych ze swoim małżeństwem. Z powodu panującego w Negebie głodu, Abraham przenosi się do Egiptu gdzie zataja, że towarzysząca mu Sara jest jego żoną. Oddaje ją faraonowi za żonę i jako jej rzekomy brat korzysta z dobrodziejstw władcy, stając się właścicielem owiec, bydła osłów, niewolników i niewolnic, oślic i wielbłądów.[5] „Zarabiając” w ten sposób na swojej żonie, bogaty Abraham powrócił do Kanaanu. Niestety, mimo, że Abraham i Sara byli małżeństwem od wielu lat, nie doczekali się potomstwa. Wówczas Sara podsunęła Abrahamowi swoją niewolnicę, Egipcjanek imieniem Hagar, by z nią obcował.[6] Tak też się stało, co spowodowało wiele problemów na rodzinę patriarchy. Dopiero po latach Sara zaszła w ciążę, by urodzić Izaaka.

Po śmierci Sary Abraham pojął za żonę Ketur. Miał także nałożnice.[7] Czytając o czasach Abrahama, dowiadujemy się o perwersyjnym zachowaniu się mieszkańców Sodomy, gdzie homoseksualizm, czy gwałt, były na porządku dziennym. Gdy dwaj aniołowie przybyli do Lota, by uratować jego rodzinę przed zagładą, „mieszkańcy miasta, mężowie Sodomy, od najmłodszego do najstarszego, otoczyli dom. Wywołali Lota i rzekli do niego: „gdzie są ci mężowie, którzy przyszli do ciebie tej nocy? Wyprowadź ich do nas, abyśmy z nimi poigrali”.[8] Chroniąc swoich gości, Lot gotów był wydać na pastwę motłochu dwie swoje córki, dziewice. Dopiero interwencja anielska zapobiegła zbiorowemu gwałtowi.[9] Wpływ Sodomy odbił się

jednak na zachowaniu córek Lota, które po wyjściu z Soaru upiły ojca i spały z nim. W ten sposób Lot stał się praojcem dwóch narodów — Moabitów i Ammonitów.[10]

Niezwykle zagmatwane było życie rodzinne Jakuba, wnuka Abrahama. Ten spryciarz i oszust, który podstępnie wydziedziczył i pozbawił ojcowskiego błogosławieństwa swego brata Ezawa, został oszukany przez Labana, ojca pięknej Racheli. Służył mu siedem lat, by zgodnie z obietnicą otrzymać za żonę urodziwą dziewczynę. W noc poślubną do jego łoża weszła jednak nie Rachel, lecz jej starsza siostra Lea, o czym przekonał się dopiero o świcie. Co prawda po tygodniu otrzymał również tę, którą miłował, Rachelę, ale musiał pracować dla Labana przez kolejnych siedem lat.[11] Lea, której mężowską niełaskę Bóg nagrodził płodnością, urodziła Jakubowi czterech synów. Lea zrewanżowała się siostrze i podarowała Jakubowi swoją służącą Zylpę, która również urodziła dwóch synów. Potem Lea urodziła jeszcze dwóch synów i córkę. A w końcu i Rachel urodziła Józefa i Beniamina.[12]

Swoisty przykład pojmowania moralności i sprawiedliwości widzimy w historii Diny, jedynej córki Jakuba, zgwałconej przez Sychema, syna księcia Chamora z plemienia Chiwwitów. Chociaż młodzieniec ten uwiódł dziewczynę siłą, przylgnął jednak do niej całym sercem, pokochał ją i pragnął pojąć za żonę. Braciom Diny, Symeonowi i Lewiemu nie wystarczało jednak takie zadośćuczynienie. Zgodę na małżeństwo uzależnili od spełnienia warunku, który miał zmazać hańbę i uczynić Chiwwitów równym potomkom Jakuba. Zażądali, aby wszyscy mężczyźni zostali obrzezani. Sychem tak kochał Dinę, że zgodził się na zabieg i wraz z ojcem namówił innych mężczyzn, aby uczynili to samo w imię przyszłego współżycia z ludem Izraela. Nie przypuszczali, że żądanie braci Diny jest tylko podstępnym przygotowaniem zemsty. Trzeciego dnia, gdy Chiwwici leżeli cierpiący i osłabieni po obrzezaniu, synowie Jakuba wtargnęli do miasta i wymordowali wszystkich mężczyzn. Zabrali ich trzody i całe mienie, a kobiety i dzieci wprowadzili do niewoli.[13]

Problemy Jakuba przeszły „z pokolenia w pokolenie”, co szczególnie widać w rodzinie Judy. Miał on trzech synów: Era, Onana i Szela. Ożenił pierworodnego z dziewczyną imieniem Tamar. Ale Er czynił zło i musiał umrzeć. Wówczas Juda kazał Onanowi obcować z wdową po bracie, by zachować dla niego potomstwo. Lecz Onan wiedząc, że potomstwo nie będzie należało do niego stosował antykoncepcję w postaci tzw. coitus interruptus, czyli stosunku przerywanego, za co spotkała go kara śmierci. Nie było to samozaspokojenie seksualne zwane dziś niesłusznie onanizmem. Kara spotkała go za to, że uchylał się od świętego obowiązku płodzenia potomków.[14]

Po śmierci Onana Tamar wróciła do domu ojca, gdzie miała czekać, aż podrośnie trzeci syn Judy — Szela. Upłynęło wiele czasu, umarła żona Judy, Szela stał się dorosłym mężczyzną, lecz ojciec nie spełniał obietnicy danej wdowie po pierworodnym. Wtedy Tamar uciekła się do podstępu. Dowiedziawszy się, że teść wybiera się do Timmy z owcami do strzyżenia, usiadła w przebraniu nierządnic przy bramie wejściowej do Timmy. Stało się tak, jak przewidywała. Juda nie

poznawszy synowej, która miała zakrytą twarz, uległ pokusie i ofiarował domniemanej nierządniczy za usługę koźlątko, pozostawiając w zastaw, zanim przekaże zapłatę, przedmioty, które miał przy sobie, pieczęć, sznur i laskę. Gdy zgodnie z umową wysłał przez przyjaciela obiecane koźlątko, ten nie znalazł nierządniczy. Po trzech miesiącach doniesiono Judzie, że jego synowa dopuściła się wszeteczeństwa i jest w ciąży. Reakcja Judy była natychmiastowa. Kazał ją wyprowadzić i spalić. Gdy ją wyprowadzono, Tamar zaskoczyła wszystkich, bowiem posłała do teścia rzeczy, jakie otrzymała od niego, wyznając, że jest brzemienna z męża, do którego one należą. Juda oczywiście poznał je i stwierdził, że Tamar jest bardziej sprawiedliwa niż on. Oszczędzono ją, ale i Judzie włos z głowy nie spadł.[15]

Zupełnie inaczej niż Juda, zachował się jego brat Józef, który był napastowany seksualnie w Egipcie przez żonę Potyfara. Pewnego dnia, korzystając z nieobecności domowników, zabrała się do niego tak energicznie, że przerażony młodzian uciekając pozostawił w jej ręku szatę, którą z niego zdierała, co posłużyło jej za dowód fałszywego oskarżenia przed mężem o rzekome usiłowanie czynu, przed którym naprawdę się wzbraniał. Józef zapłacił karą więzienia za nie popełnioną winę.[16]

Prawo Mojżeszowe tolerowało jednak wielożeństwo[17] oraz poślubienie kobiety wziętej do niewoli mimo, iż nie była Żydówką.[18] Interesująco wyglądała też sprawa rozwodu.[19]

Nieprzestrzeganie Bożych praw sprowadzało często nieszczęście na Izraela, co miało również miejsce w drodze z Egiptu do Ziemi Obiecanej. Na przykład Moabici (potomkowie Lota) posłużyli się nierządem, by skłonić Izraelitów do oddawania czci bożkom.[20] Filistyni natomiast posłużyli się pełną wdzięków Dalilą, by pokonać Samsona, przywódcę Izraelitów.[21]

Ziemia Obiecana nie była wolna od gwałtów na tle seksualnym. Oto jeden z przykładów. Pewnego dnia któryś z Lewitów zatrzymał się ze swoją nałożnicą w domu przygodnie poznanego starszego człowieka z Gibej, na ziemiach należących do plemienia Beniamina. Wówczas niektórzy mieszkańcy miasta zaczęli domagać się tego, by wyprowadził im owego Lewitę, aby z nim cielesnie obcowali. Gospodarz się nie zgodził, ale zasłaniając się prawem gościnności ofiarował im swoją córkę i nałożnicę gościa. W końcu to na nałożnicy dokonał się gwałt zbiorowy, wskutek czego umarła. Lewita pokrajał ją więc na dwanaście kawałków i rozesał po całym obszarze Izraela.[22] To wydarzenie doprowadziło do wojny, w wyniku której plemię Beniaminitów prawie doszczętnie zostało wyniszczone. [23].

Od występku cudzołóstwa nie powstrzymywali się nawet kapłani.[24] Również król Dawid miał wiele problemów na tle seksualnym. Najpierw ożenił się z Michal, córką Saula[25], która została mu odebrana, gdy wpadł w konflikt z teściem.[26] Stratę wynagrodził sobie Dawid podwójnie poślubiając Abigail i Achinoam.[27] Później poślubił jeszcze więcej żon i nałożnic, kiedy przeniósł stolicę do Jerozolimy.[28]

Okazało się, że nie był to koniec jego podbojów miłosnych. Biblia sprawozdaje, że pewnego dnia zobaczył podczas spaceru na tarasie swego domu kąpiącą się kobietę — Batszebę, żonę Uriasza Chetejczyka. Kazał ją do siebie sprowadzić i spał z nią. Niestety, zaszła w ciążę i Dawid wpadł w panikę. Uriasz był żołnierzem. Sprowadził więc go do stolicy i próbował dyskretnie nakłonić do obcowania z żoną, ale ten nie chciał usprawiedliwiając się więzią z towarzyszami w boju. Uriasz stał się więc przeszkodą. Dawid podjął decyzję, aby go zabić podczas walki. Nakazał generałowi Joabowi, aby wysłał go „na front” tak, aby poległ w boju. Tak też się stało, a Dawid wkrótce pojął za żonę wdowę po nim, która urodziła mu syna.[29] Niestety, gdy Dawid się zestarzał, żony i nałożnice okazały się niewystarczające, by rozgrzać króla. Postanowiono więc poszukać młodej dziewczyny, która by sypiąc z nim ogrzewała go.[30]

Zanim to jednak nastąpiło, w rodzinie Dawida rozegrała się inna tragedia na tle seksualnym. Niepohamowana namiętność Amnona, syna króla, do pięknej Tamar, siostry Absaloma, drugiego syna Dawida, ale z innej żony, stała się początkiem całego łańcucha nieszczęść. Nie mogąc uzyskać dobrowolnie tego, czego pragnął od przyrodniej siostry, zwabił ją podstępnie do swego mieszkania symulując chorobę i zgwałcił nie zważając na błagania, by oszczędził jej hańby, a potem ją odprawił, popełniając w ten sposób według prawa jeszcze większą niegodziwość. Hańbę siostry pomścił Absalom, rozkazując sługom uśmiercić Amnona, w czasie uczty z okazji strzyżenia owiec. Zabijając brata musiał uciekać przed Dawidem, a jego dalsze, zmienne i burzliwe koleje losu przyniosły królowi i całemu Izraelowi wiele cierpienia i łez.[31]

Podobnie jak Dawid, jego ojciec, Salomon także był miłośnikiem kobiet. Nikt mu w tym nie mógł dorównać. Jego harem liczył siedemset żon i trzysta nałożnic. Kobiety te odwróciły jego serce od Boga i zwróciły ku bożkom pogańskim.[32] Ale Salomonowi zawdzięczamy także „Pieśń nad pieśniami”, tekst będący erotykiem, utrzymany w tonacji wzajemnego zachwyty i urzeczenia, jakie wypełniają serca zakochanych.[33]

Stary Testament opisuje również interesujące wydarzenia z życia dworu perskiego za czasów króla Achaszwerosa, gdy Żydówka Estera została jego żoną. Uczyniła to dla ratowania swych współplemieńców i to mimo sposobu, w jaki król wybierał sobie żonę. Ponieważ odprawił zbuntowaną królową Waszti, postanowiono poszukać dla króla urodziwych dziewczyc z całego królestwa. Wśród nich była również Estera. Przez rok pielęgnowano ich urodę, a później w kolejne noce król „wypróbowywał” zalety panien... Wieczorem kolejna dziewczyna szła do komnaty króla, a rano transportowano ją do domu dla nałożnic. Rywalizację wygrała Estera i ją uczyniono nową królową.[34]

W księdze Przypowieści Salomona znajdujemy wiele ostrzeżeń przed cudzołóstwem i wszeteczeństwem.[35] Również wcześniejsze przykazania Boga wyraźnie określają przepisy dotyczące sfery intymnej Izraelitów.[36] Cudzołóstwo musiało być problemem w Izraelu, skoro Bóg skarży się: „Dałem im żywności do syta, a oni

cudzołożą, bywają gośćmi wszetecznicy. Ogiery to wytuczone, jurne. Każdy rzy do żony bliźniego swego”.[37] O człowieku cudzołożącym z obcą żoną Biblia mówi: „Uwiodła go wielu zwodniczymi słowami, swoją gładką mową usidliła go. Omamiony poszedł tuż za nią jak wół, który idzie na rzeź”.[38]

Uniknięto by tych wszystkich problemów, gdyby respektowano Boże przykazania: „Nie cudzołóż” i „Nie pożądaj”.[39] Niestety, ułomny człowiek nie zawsze dostosowywał się do poleceń Boga.

Artykułu na postawie książki Bernarda Koziróga „Biblia i seks” wydanej w 1996 roku przez oficynę JBM w Ustroniu. Publikacja za zgodą autora.

PRZYPISY:

1. Rdz 1,27.28;2,24.
2. Rdz 3,16.
3. Tamże.
4. Jak sprawozdaje Rdz 4,19, Lamech pojął sobie dwie żony. Imię jednej było Ada, a drugiej Sylla.
5. Rdz 12,1-2. Podobnie uczynił Abraham w krainie, gdzie panował Abimelech, który zabrał Sarę do swojego haremu. Zob. Rdz 2,1-18.
6. Rdz 16,1-3. Z tego związku narodził się Ismael.
7. Rdz 25,1.6.
8. Rdz 19,4.5.
9. Rdz 19,8-11.
10. Rdz 19,3-38.
11. Rdz 29,2-3.
12. Rdz 29,32-3,24;35,16-18.
13. Rdz 34,1-29.
14. Rdz 38,1-1.
15. Rdz 38,11-26.

16. Rdz 39,7-2.
17. Pwt 21,15;25,5.6.
18. Pwt 21,1-14.
19. Pwt 24,1-4.
20. Lb 25,1-8.
21. Sdz 16,4.5.
22. Sdz 19,22-3.
23. Sdz 2,48.
24. 1Sm 2,22.
25. 1Sm 18,27.
26. 1Sm 25,44.
27. 1Sm 25,42.43.
28. 2Sm 5,13.
29. 2Sm 11,1-27.
30. Dawid nie obcował z nią jednak. Zob. 1Krl 1,2.
31. 2Sm 13,1-38.
32. 1Krl 11,1-11.
33. Pnp 4,1-11; 5,10-16.
34. Est 2,1-17.
35. Prz 5,1-5.15-20.
36. Kpł 2,1-21; Pwt 22,13-29.
37. Jr 5,7.8.
38. Prz 7,21.22.

39. Wj 20,14.17.